

Blok mládeže v Příčovech

Autor: E. X.

Tento a ani minulý rok setkáváním lidí, ani koncertům moc nepřál. Proto jsem rád ocenil tuto možnost a vyrazil na Vlastenecké setkání Příčovy 2021. Dle vyšší účasti, než minulý rok usuzuji, že to dost lidí vnímalo podobně a akce si již za třetí rok své existence své publikum našla. Potěšilo mě, že jsem při své cestě autobuse potkal klučinu s tričkem z dílny Generace Identity. Zabrali jsme se do diskuze a zjistil jsem, že doposud není přesvědčeným aktivistou, ale že doposud hledá nějakou perspektivu a hlavně informace. Věřím, že v Příčovech našel odpovědi na některé své otázky a i nová přátelství.

Při příjezdu mě ihned zaujala nová stylově opravená budova zámecké sýpky, kde proběhla diskuze mezi Josefem Skálou a Ivo Budilem, k níž se vrátím ještě později. Je dobře, že vlastenci opravují památky své domoviny a dokáží dotáhnout do konce dlouhodobé projekty. Přesně to totiž potřebujeme, metapolitická válka, kterou vedeme není totiž jen o jednom volebním období, ale jedná se o dlouhodobý proces, kdy my potřebujeme zkvalitňovat svou práci, zakládat rodiny, budovat kulturu, vytvářet vlastní média a věnovat se osobnímu růstu, rétorice, úspěšným ekonomickým projektům a při tom všem dbát o své kulturní dědictví, jazyk i ekologii. Zatímco naši protivníci musí degenerovat v prostředí které si sami vytvořili a bez jakékoliv diskuze vnutili většině, tedy v prostředí cenzury, povinného vynucování názorů, liberálního buranství, udavačství a velkého tlaku uvnitř aparátů na stále ubývajícím lukrativním zaměstnání. Časem s tímto přístupem zvítězíme.

Ani pořadatel Vlasteneckého Setkání v Příčovech Petr Hampl nezahálel a od minulého roku

stihl napsat množství blogů, vydat svůj bestseller Prolomení Hradeb v angličtině pod vydavatelstvím Arktos a zdá se, že se mu kniha dobře prodává, kupříkladu se umístila u Amazonu mezi 50 nejprodávanějšími knihami v oblasti imigrace. Navíc si Petr Hampl zřídil anglické stránky, udělal obsáhlý rozhovor pro Counter-Currents a začal psát anglické blogy pro The Warden Post. Věřím, že o jeho práci v budoucnu ještě uslyšíme.

Na hlavním pódiu se odehrávaly výstupy poměrně různorodých hostů na témata

1. Kultura, věda, vzdělanost, školství
2. Historie a její zkreslování

Celý program postupně nabíral mírné zpoždění a kvůli čekání na hosty 3. bloku se musel trochu přesunout a blok 3. Lesy, voda a soběstačnost proběhl až po hudebním vystoupení. Mezi jednotlivými panely hrála klasická hudba, byl to pěkný nevtíravý drobný detail tohoto setkání. Osobně jsem zaznamenal Bedřicha Smetanu, Fryderyka Chopina, Richarda Wagnera a Ludwiga van Beethovena. Podobný poslech bych ocenil i na dalších ročnících.

Na podiu zahrál své písničky Pavel Foltán a hrál i písničky svého bývalého kolegy Karla Kryla, což mi přišlo na podobném setkání více než vhodné. Karel Kryl byl velký muž našeho národa, bard a básník, který hojně využíval alegorie, synekdochy, zvukomalbu a jinotaje. V jeho rozsáhlém hudebním díle se doposud nacházejí ne příliš známé poklady jako album Karavana mraků z roku 1979. Zato písně jako Bratříčku, Anděl, Morituri te salutant zde znali všichni. Tvorba Karla Kryla je velmi dobrým dokladem, tehdejšího písničkářství. I my jsme měli písničkáře velkého formátu typu Johnny Cash nebo Vladimír Vysockij. Hudebník Pavel Foltán napsal o Karlu Krylovi knihu „Karel mezi námi“ a rád si ji v budoucnu přečtu.

Lenka Procházková a MUDr. Ivan David

Vrchol setkání:

V tom samém čase probíhala ve velmi dusné atmosféře historické barokní sýpky nejočekávanější akce a to diskuze mezi Josefem Skálou a Ivo Budilem na volněji pojaté téma *Smysl osvícenství v roce 2021*. Sám moderátor Petr Hampl ještě před diskuzí hecoval publikum. „Připadla mi čest uvádět debatu, od které očekávám intelektuální vrchol letošního roku. Rozhovor a myšlenkové střetnutí doktora Skály s profesorem Budilem. Dva zkušení řečníci spojující brilantní analytické myšlení a hlubokou vzdělanost, v mnoha směrech

opačného myšlení. Právě z takových myšlenkových střetů se rodí nové zajímavé věci. Neskrývám, že se hrozně těším, a že budu poslouchat se zatajeným dechem. A slibuji, že řečníky nenechám skončit na povrchním ‚vlastně to vidíme stejně‘, ale budu je tlačit, aby se vyjádřili k hlubším problémům, které leží před naším národem i civilizací“.

Nakonec nebyla diskuze až tak bouřlivá. Na Ivo Budilovi se mi líbilo, že zcela realisticky zhodnotil stav, kdy jsme se od roku 89, kdy jsme byli centrem Východní Evropy a nejvyspělejší zemí SSSR stali kolonií Západní Evropy a zemí, která nemá žádná velká očekávání, ani ambice a všem zde vyhovuje naše postavení periferie. Nebo si nikdo aspoň doposud hlasitě nestěžoval. S tím, ale jak Západní Evropa strká hlavu do písku a není schopna řešit narůstající problémy, uvolňuje se pro nás šance zbavit se svého koloniálního postavení a sami se můžeme stát silným a nezávislým centrem Evropy. K tomu potřebujeme dle Ivo Budila étos osobního heroismu, který dnes až zoufale chybí. Protože právě ten étos dokáže vytvořit celé stovky osobních heroů. A když z jedné stovky uspěje pouze jeden hrdina, je to pro nás obrovský úspěch.

Oproti němu Josef Skála chtěl prosazovat koncepční řešení skrze státní sektor a omezení zahraničního kapitálu v ČR, jak toho ale reálně dosáhnout v politice jsme se nedozvěděli. Ale všem v místnosti bylo jasné, že jen volit nestačí. Musíme být zkrátka aktivnější, než vyjádřit svůj postoj jenom 1x za 4 roky u voleb. Diskuze vzbudila spoustu ohlasů v publiku a spousta lidí se chtěla na něco zeptat. Josefu Skálovi patří uznání za to, že se vyjádřil ke všem dotazům i když byly mimo téma.

Blok mládeže:

V minulé reportáži jsem zmínil, že je potřeba cílit naši agendu především na mládež a že Vlastenecké Setkání v Příčovech bylo minulý rok tvořené převážně staršími lidmi a mladých zde bylo jen velmi pomálu. To se tento rok změnilo, pořád zde bylo více starších lidí, ale počet mládeže nebyl rovněž zanedbatelný. Příští rok by mohlo být mladých lidí na tomto setkání ještě více a to především díky 4. bloku Mladí vlastenci a národní perspektivy a aktivistům z euroskeptického hnutí Odchod, které již dnes má dle slov svého zakladatele Matěje Gregora přes 500 členů. Rovněž jsem zde potkal aktivisty a internetové mágy z vtipálovské skupiny Memekolóra, kteří nebudou našim čtenářům jistě zcela neznámí. A zrovna v těchto kruzích vtipálků, ironiků a lidí, co bojují za svobodu slova, proti cenzuře a politické korektnosti má vlastenecké hnutí velké šance zalovit a využít doposud nevyužitý potenciál.

Blok mládeže zde byl zatím poprvé a tak ani publikum ani přednášející nevěděli, co od něj úplně očekávat. Nakonec se nesl v přátelské atmosféře a ve vzájemné úctě a respektu. Vystupovali zde Matěj Gregor z Odchodu a Michal Urban, jedna z hlavních tváří dnes již méně aktivní Generace Identity, dále Nikol Zbořilová (asistentka europoslance Mudr. Ivana Davida) a moje maličkost. Diskuzi uvedl Petr Hampl – tak, že všichni jsme schopní tvořit vlastní projekty a už je za námi něco vidět a dodal že i vlastenecká scéna potřebuje své inkubátory a rád tedy předá slovo mladým lidem.

Nikol Zbořilová hovořila o prostředí korporátů a o tom, že pro mladé lidi je to častokráte první zaměstnání, kam nastoupí a tak zásadně toto prostředí formuje názor mladých lidí a jestli starší generace může mladým nějak pomoci, tak právě tím, že jim zajistí praxi na pracovním trhu mimo prostředí korporátů. Jako druhý jsem mluvil já, pohovořil jsem krátce o sobě a potom jsem odstartoval Velkou výzvu Reconquisty. Vše bude podrobně rozepsáno na webu Reconquista.sk. Nejlepší a nejzkušenějším řečníkem ale byl Matěj Gregor, hovořil o své činnosti mezi mládeží, o cenzuře a vytlačení našich názorů ze škol a proč si myslí, že nakonec uspějeme. Myslím si, že jeho vystoupení stálo za to a že může ukázat příklad i ostatním mladým lidem, jak na to? Z publika zaznělo, že možná nahradí Dominika Feriho, ale bez sexuálních skandálů. Dále hovořil Michal Urban: že je možné, že se vrátíme k vícegeneračnímu bydlení a i vícegeneračnímu pojetí rodiny. A pak jsme hovořili ještě o nadcházejících volbách a identitářské strategii. Myslím si, že vystoupení bavilo i publikum dle četných dotazů a příspěvků.

Právě my i přes nepřízeň osudu, cenzuru ze strany korporací, totální a systémové ignorace od mainstreamových médií stojíme před titánským úkolem vytvořit vlastní svět: rozběhnout úspěšné podnikatelské projekty, věnovat se samozásobitelství, vytvořit si vlastní média, která i přes likvidační a politicky motivovanou činnost fact-chackerů budou lépe vypovídat o současném stavu světa. Na druhou stranu před námi stojí veliká a velmi obtížná výzva a překonání velmi složitých problémů. Mají ale naši protivníci před sebou podobnou velikou výzvu, musí vyvíjet podobné titánské úsilí, mají podobný vznešený cíl? Myslím si, že si na to každý můžeme odpovédět sám.

Do budoucna:

To, o co se snaží dlouhodobě americké vlastenecké weby, organizace a jednotlivci jsme my dokázali v poměrně krátkém čase. Z muslimské a ne-bělošské imigrace se stalo téma nadcházejících voleb a mainstreamové politiky číslo 1. Správně tuto strategii popsal Michal Urban, jak lze předvídat hysterii liberálních médií a jak toho vtipně využít. A vypadá to, že téma migrace díky této strategii stáhne do hrobu celou demokratickou opozici. V tématu Velké výměny obyvatelstva lze zastávat dva názory, buď ji schvalovat (byť třeba s drobnými výjimkami, jako schvalování „legální“ migrace nebo odmítání kvót) nebo ji lze odmítnout a začít se zajímat o zvednutí porodnosti původního obyvatelstva. A přesně to udělal Andrej Babiš ve své knize Sdílejte, než to zakážou. Věnování na začátek této knihy mu napsal sám Viktor Orbán. A vypadá to, že kromě kontaktní kampaně mu kniha pomůže vyhrát tyto volby. Zatímco cuckservativní koalice SPOLU vsadila mediální kampaň na tvář Dominika Feriho a byla nucena ji kvůli jeho sexuálnímu harašení stáhnout. Piráti a jejich bezpohlavní Mladé Pirátstvo zabředli společně do novolevicové morální ekvilibristiky a řeší témata veganské zmrzliny, směšné kampaně (lidé se jim smějí), povinně vynucovaných práv deviantů, vyšších daní a vyššího zdanění nemovitostí (tedy věcí, co běžný člověk opravdu chce). Tak to vypadá na úspěch hnutí ANO a na povedenou kampaň SPD, ohledně českých potravin. Ano někdy je opravdu lepší si vybrat jedno klíčové téma a to řešit před volbami a téma Anti-Babiš a poklonkování EU přenechat potápějící se „demokratické“ opozici.

Množství iniciativ, autorů knih, blogů a i samotných aktivistů bylo zarážející. Říkám si, jestli

nám něco chybí, tak je to právě sebevědomí. Už teď máme na to, ovlivňovat naším směrem mainstreamovou politiku. Jestli jsme doted' jeli na neutrální, je načase zařadit jedničku.

PS: Ten samý večer mi po vystoupení ještě kývl na rozhovor zakladatel žánru neofolku Robert N. Taylor. Přímou mi napsal, že jsem mu dal hluboké a excelentní otázky a že rád odpoví. Takže i na Changes zmíněné v diskuzi pod minulou recenzí z Příčov nakonec došlo. Zkrátka dvojitý úspěch.